



30 грудня 2021 року, № 19-24 (355-360)

Газета Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка

ЗАМОК

РОЗДУМИ У ПЕРЕДДЕНЬ 2022-ГО...

Ліна ВЕРЕСЕНЬ

Хто би там і що б не говорив, та для більшості наших випускників Кременецька гуманітарно-педагогічна академія ім.Тараса Шевченка назавжди залишиться рідною альма-матер, генератором нестримної жадоби знань, а ще – місцем веселої юності, зародження перших почуттів, радісних зустрічей і гірких розлук, невдач та успіхів.

Звичайно, крім навчання, найяскравіші юнацькі спогади пов'язані з нашим невеличким містечком Кременецем – цією сивочолою перлиною старовинної Волині, за унікальну природу та вражаючі архітектурні будівлі недаремно названою світом «Маленькою Швейцарією». Місто сповнене містично-героїчною історією, що навки закарбувалася у народних переказах і легендах, у багатстві мистецьких творів, автори яких прославили рідний край далеко за його межами. Його краєвиди стали прихистком невпорошеного юнацького духу, що рвався після довгих пар назустріч свіжому вітру і яскравому сонцю, квітучим веснам і морозним зимам, до багатих легендами Дівочих Скель і Замкової гори (Бони), до спортивно-мистецької Калинівки та Скель Словацького й утаємничених куточків Центрального парку та унікально-екзотичного Ботанічного саду...

Так було більше двох століть тому, коли славнозвісний Волинський лицей у Кременці зі своєю знаменитою бібліотекою та видатними педагогами став найбільшим закладом світської освіти Правобережної України, готував висококваліфікованих фахівців навіть для європейських університетів, за що й отримав у світі високе наймення «Волинські Афіни».

І зовсім не суттєво, що згодом наш навчальний заклад у міру того-

часних обставин носив різні назви, та в душі кожного з випускників він став яскравим дороговказом у доросле життя, дав надіynu основу для майбутньої педагогічної діяльності чи й іншої професії, знання й уміння для якої були отримані в нас і високо цінувалися в інших освітніх і неосвітніх установах. Важливо, що найкращою характеристикою, найвищим «аргументом» повсюди звучало: «Це ж Кременець, кременецька педагогічна школа!»... І фраза ця несла в собі таку потужну енергетику, що за наших випускників навіть боролися під час розподілу на роботу.

Незважаючи на те, що віддавна існувала тенденція привласнення наших цінних багаторічних надбань іншими інституціями, як це було з Києвом, Житомир і Тернополем, проте найвідданіші фахівці не покидали рідних стін, науково-педагогічний контингент розширювався за рахунок молодого змiни – і життя навчального закладу тривало в інших статусах. У недалекому відрізьку освітнього ланцюжка «педагогічне училище – коледж – інститут» естафету правонаслідництва впевнено підхопила гуманітарно-педагогічна академія ім.Тараса Шевченка із нинішнім Фаховим коледжем.

Як і всі сучасні заклади освіти, ми долучаємось до новітніх освітніх тенденцій, боремось з глобальними викликами, що несе неспокійне сьогодні, кардинально змінюємо форми навчального процесу, намагаємось йти в ногу з часом. І разом з тим ми періодично повертаємо свій погляд у своє славне освітнє минуле, черпаємо натхненний дух і неперехідні знання з цього цілющого джерела глибокої науки та високої культури.

Тут всі ми, нинішні студенти,

фахівці-науковці, викладачі й інші працівники дременької і славної Альма-матер, маємо можливість і честь навчатися, працювати, ходити старовинними дорогами та стежинами, де ступали ноги тисяч вихованців та професури, багато з яких у свій час прославили світ власними досягненнями у різних сферах життя. І, безперечно, кожен з них колись гордився чи нині гордиться тим, що стартував саме з нашого Храму науки і культури...

І немає жодного сумніву, що завжди в останні дні грудня колишні учні, гімназисти, лицеїсти, студенти інституту, училища, коледжу, закохані та сповнені радісних мрій і сподівань, довіряли свої таємниці сивочолій і містичній Боні, загадували новорічні бажання і вірили, що вони обов'язково здійсняться у прийдешньому році. Бо на те вона й молодість, щоб любити, надіятись, вірити...

Та хіба ж можливо перерахувати всі принади нинішнього студентського життя, котре, як і колись, буває у нашому Фаховому коледжі та в академії, куди старшокласники приходять, щоб здобути вищу освіту й отримати улюблену спеціальність, а потім знову розлітаються по світу у пошуках свого місця під сонцем.

У цей дивовижний передноворічно-передріздвяний час особливо чітко постає у пам'яті багата історія давніх і недавно минулих історичних епох, які залишили по собі багатющі культурно-освітні традиції, котрі в поєднанні із сучасними інноваціями вселяють у серце потужну надію: рідній Альма-матер росте і розвиватися, долати всі небезпеки і труднощі та впевнено зберігати свою постіynu і незаперечну місію негаснучого Світоча науки нашого краю! З Новим, 2022-им!

КРЕМЕНЕЦЬ НОВОРІЧНИЙ

*Опівнічну тишу
Кришталевим дзвоном
Храм святий розспиле
На Лицейний дворик –
І злетять сніжинки
Із плечей Мадонни
На сичневий Кременець
Срібним омофором.*

*Пресвятим Покровом
Вкриє Мати Божа,
Захистить від горя,
Біди відведе,
Щоб вселить надію
Нам на долю гожу,
Мир у Новім році
І в прийдешній день.*

*Ніжно тануть в серці
Звуки ці святкові,
Новий відлік часу
Починає дзвін.
З ним міцніє віра
У добро з любов'ю,
В серце світлу радість
Хай дарує він!*

